

**2021 m. vasario 8 d. Fővárosi Törvényszék (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Digi Távközlési és Szolgáltató Kft. / Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság**

(Byla C-77/21)

(2021/C 182/43)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Törvényszék

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Digi Távközlési és Szolgáltató Kft.

Atsakovė: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB ⁽¹⁾ (toliau – reglamentas) 5 straipsnio 1 dalies b punkte apibrėžta sąvoka „tikslų apribojimas“ turi būti aiškinama taip, kad su šia sąvoka suderinama tai, kad duomenų valdytojas lygiagrečiai kitoje duomenų bazėje saugo asmens duomenis, kurie, be to, buvo surinkti ribotu teisėtu tikslu ir saugomi šį tikslą atitinkančiu būdu, arba, atvirkščiai, kad teisėtu ribotu tikslu, kuriuo buvo surinkti atitinkami duomenys, jau negalima remtis dėl lygiagrečiai kitoje duomenų bazėje saugomų duomenų?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta taip, kad lygiagretus duomenų saugojimas savaime nesuderinamas su „tikslų apribojimo“ principu, ar toks saugojimas suderinamas su reglamento 5 straipsnio 1 dalies e punkte nustatytu „saugojimo trukmės apribojimo“ principu, jei duomenų valdytojas kitoje duomenų bazėje lygiagrečiai saugo asmens duomenis, kurie, be to, buvo surinkti ir saugomi ribotu teisėtu tikslu?

⁽¹⁾ OL L 119, 2016, p. 1.

**2021 m. vasario 9 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd / Agenzia delle Entrate**

(Byla C-83/21)

(2021/C 182/44)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Atsakovė: Agenzia delle Entrate

Prejudiciniai klausimai

1. Teisingumo Teismo prašoma atsakyti, kaip reikia aiškinti Direktyvoje (ES) 2015/1535 ⁽¹⁾ esančias sąvokas: informacinės visuomenės „techninis reglamentas“ ir informacinės visuomenės „paslaugų taisyklė“, visų pirma nurodyti, ar šios sąvokos turi būti aiškinamos kaip apimančios ir mokestines priemones, kuriomis tiesiogiai neregamentuojama konkreti informacinės visuomenės paslauga, tačiau jos bet kuriuo atveju gali nulemti konkretų jos įgyvendinimą valstybėje narėje, visų pirma nustatant nekilnojamojo turto tarpininkams – taigi ir šalyje neįsisteigusiems internetu paslaugas teikiantiems ūkio subjektams – papildomas pareigas, padedančias veiksmingai rinkti nuomotojų mokėtinus mokesčius, kaip antai:

- a) rinkti ir po to pateikti valstybės narės mokesčių institucijoms duomenis apie vykdančią tarpininko veiklą sudarytas trumpalaikės nuomos sutartis;
- b) išskaičiuoti mokesčių administratoriui mokėtiną mokestį nuo sumų, kurias nuomininkai moka nuomotojams, ir vėliau pervesti šias sumas į valstybės iždą?

2. Teisingumo Teismo prašoma atsakyti:

- a) ar pagal SESV 56 straipsnyje įtvirtintą laisvės teikti paslaugas principą ir, jeigu jie taikytini šioje srityje, pagal direktyvose 2006/123/EB ⁽¹⁾ ir 2000/31/EB ⁽²⁾ netiesiogiai nustatytus analogiškus principus draudžiama tokia nacionalinė priemonė, pagal kurią Italijoje veikiančioms nekilnojamojo turto tarpininkams – įskaitant Italijoje neįsisteigusius paslaugas internetu teikiančius ūkio subjektus – tenka pareiga rinkti duomenis apie trumpalaikės nuomos sutartis ir vėliau pateikti pranešimą apie tai mokesčių administratoriui, kad surinktų paslaugos gavėjų mokėtinus tiesioginius mokesčius;
- b) ar pagal SESV 56 straipsnyje įtvirtintą laisvės teikti paslaugas principą ir, jeigu jie taikytini šioje srityje, pagal direktyvose 2006/123/EB ir 2000/31/EB netiesiogiai nustatytus analogiškus principus draudžiama tokia nacionalinė priemonė, pagal kurią Italijoje veiklą vykdančioms nekilnojamojo turto tarpininkams – įskaitant Italijoje neįsisteigusius paslaugas internetu teikiančius ūkio subjektus, – kurie dalyvauja atliekant mokėjimus pagal jiems tarpininkaujant sudarytas trumpalaikės nuomos sutartis, tenka pareiga, siekiant surinkti paslaugos gavėjų mokėtinus tiesioginius mokesčius, juos išskaičiuoti ir vėliau pervesti į valstybės iždą;
- c) jei į pirmus du klausimus būtų atsakyta teigiamai, ar SESV 56 straipsnyje įtvirtintas laisvės teikti paslaugas principas ir, jeigu jie taikytini šioje srityje, direktyvose 2006/123/EB ir 2000/31/EB netiesiogiai nustatyti analogiški principai vadovaujantis [Europos Sąjungos] teise vis dėlto galėtų būti ribojami a ir b punktuose aprašytomis nacionalinės teisės nuostatomis, nes priešingu atveju paslaugos gavėjų mokėtinų tiesioginių mokesčių rinkimas būtų neveiksmingas;
- d) ar SESV 56 straipsnyje įtvirtintas laisvės teikti paslaugas principas ir, jeigu jie taikytini šioje srityje, direktyvose 2006/123/EB ir 2000/31/EB netiesiogiai nustatyti analogiški principai vadovaujantis [Europos Sąjungos] teise vis dėlto galėtų būti ribojami nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią Italijoje neįsisteigusiesiems nekilnojamojo turto tarpininkams tenka pareiga paskirti fiskalinį agentą, kuris privalo neįsisteigusio tarpininko vardu ir sąskaita taikyti b punkte aprašytas nacionalines priemones, nes priešingu atveju paslaugos gavėjų mokėtinų tiesioginių mokesčių rinkimas būtų neveiksmingas?

3. Teisingumo Teismo prašoma atsakyti, ar SESV 267 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai viena iš šalių pateikia klausimą dėl [Europos Sąjungos] teisės (pirminės ar antrinės) išaiškinimo, teismas vis tiek išsaugo teisę savarankiškai suformuluoti šį klausimą, savo nuožiūra ir sąmoningai nurodydamas [Europos Sąjungos] teisės gaires, joms galimai prieštaraujančias nacionalinės teisės nuostatas ir pažodinį prašymo priimti prejudicinį sprendimą turinį, neperžengdamas ginčo objekto ribų, ar privalo priimti pareiškėjo suformuluotą klausimą.

⁽¹⁾ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015, p. 1).

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 1).

⁽³⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399).